

Polámaným dřevem lesy voní,  
svým panstvím v sedle projíždíš,  
v ohradách se pasou stáda koní,  
jak ochránit je přemýšlíš.

Cítíš zvláštní nepokoj,  
vlci jsou divocí a volní,  
koně svádí boj, bohužel marný...

Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
pach krve vlkům napoví, kam jít.  
Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
ctitel smrti věčně hladový.

Tmavá noc se tiše plíží,  
dech tvůj parou sytí vzduch,  
v úplňku měsíc na zem shlíží,  
ovládá tě vlčí duch.

Trávu zbarví krev,  
co ze smrtelné rány vytéká,  
v lidech sílí hněv nad ztrátou koní...

Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
pach krve vlkům napoví, kam jít.  
Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
ctitel smrti věčně hladový.

Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
pach krve vlkům napoví, kam jít.  
Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
ctitel smrti věčně hladový.

Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
pach krve vlkům napoví, kam jít.  
Nepřítel strach, útočí ve smečkách,  
ctitel smrti věčně hladový.